

Ngày 03 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 3:33

Chủ đề: *Sự rửa sạch của Đức Giê-hô-va giáng trên nhà kẻ ác. Song Ngài ban phúc cho chỗ ở của người công bình.*

Trọng tâm: Chữ *nhà* và chữ *chỗ ở* chép trong câu 33 trên không chỉ nói về nơi sống của xác thịt loài người, mà còn nói đến thân thể xác thịt của người ta, vì linh hồn của loài người mới thật sự là người được Đức Chúa Trời tạo nên bằng hơi thở ra từ miệng Ngài. Còn thân thể xác thịt của người ta được ví là nhà tạm của linh hồn người đó. **Kẻ ác** mà Lời Chúa đã chép đây cũng không nói về thân thể xác thịt của người ta, mà nói về linh hồn người ta. Vì thân thể xác thịt của loài người không có sự sống, nhưng linh hồn thì có. Khi linh hồn người nào không chấp nhận, không vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, thì linh hồn đó sẽ bị phán xét theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Vì tự nơi linh hồn loài người đã có Luật pháp của Đức Chúa Trời, vậy nên đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, mà linh hồn người ta không chịu hạ mình xuống để chấp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì dù xác thịt của người đó vẫn đến nhà thờ phượng Chúa, thậm chí thuộc Kinh Thánh để dự thi lấy phần thưởng, nhưng linh hồn đó từ chối làm theo Lễ thật, không chấp nhận sự cai trị của Đức Thánh Linh, là Thần Lễ thật, thì linh hồn đó bị coi là **kẻ ác** và sự rửa sạch của Đức Chúa Trời, hay còn được gọi là sự rửa sạch của Luật pháp (của Đức Chúa Trời) sẽ giáng trên thân thể xác thịt của người đó, cùng những sự thuộc về tài sản mà xác thịt của người sở hữu. Đức Chúa Trời là Đấng công bình và Nhân từ, thường cho kẻ phạm tội có thời gian để được sự sáng thật chiếu vào mà nhận biết tội lỗi mình và ăn năn, hầu cho giải cứu ra khỏi án phạt của Luật pháp. Thế nhưng nhiều người (mang danh người tin Chúa) lại không nhận biết điều này, nên khi hạn đã tới mà người đó không ăn năn, thì sự rửa sạch của Luật pháp sẽ giáng xuống, như Lời Chúa có chép: **Các đường hần đều may mắn luôn luôn; Sự đoán xét của Chúa cao quá, mắt hần chẳng thấy được; Hần chê hết thấy kẻ thù nghịch mình. Hần nghĩ rằng: Ta sẽ chẳng lay động; Ta sẽ không bị tai họa gì đến đời đời.** Người tin Chúa phải biết thân phận mình ở trước mặt Đức Chúa Trời và nhận biết mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người, mà tự lo liệu cho linh hồn mình phải làm theo Lời Chúa, vì chúng ta không biết ngày mai sẽ như thế nào, vì linh hồn và thể xác của chúng ta đều thuộc về Đức Chúa Trời chứ không thuộc về mình như người ta nghĩ. Môi-se là người duy nhất được đối diện với Đức Giê-hô-va trong sự vinh hiển của Ngài và ông sợ hãi và chép rằng: **Ai biết sức sự giận của Chúa? Tùy theo sự kính sợ xứng đáng cho Chúa, ai biết sức sự nóng nả Chúa? Cầu xin Chúa dạy chúng tôi biết đếm các ngày chúng tôi, hầu cho chúng tôi được lòng khôn ngoan. Đức Giê-hô-va ơi, xin hãy trở lại. Cho đến chừng nào? Xin đổi lòng về việc các tôi tớ Chúa. Ôi! xin Chúa cho chúng tôi buổi sáng được thỏa dạ về sự nhân từ Chúa, thì trọn đời chúng tôi sẽ hát mừng vui về.**

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 8; Thi-Thiên 90;

Ngày 10 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 3:34

Chủ đề: *Quả thật Ngài nhạo báng kẻ hay nhạo báng; Nhưng Ngài ban ơn cho người khiêm nhường. (Surely he scorneth the scorners)*

Trọng tâm: Khi nói đến kẻ hay nhạo báng, là kẻ kiêu ngạo, ngạo mạn, hay chế giễu người khác và tự cho mình là khôn ngoan và coi người khác là khờ dại. Nhưng người ấy không biết rằng, linh hồn của người bị coi là khờ dại đó là nạn nhân của sự rửa sạch bởi Luật pháp giáng trên tổ phụ của người ấy, khiến người ấy như cây trồng nơi đất bị khô cằn mà không thể tự di chuyển mình sang chỗ đất khác tốt hơn. Khi linh hồn của một người được sanh ra trong thân thể xác thịt mình, linh hồn đó không có sự lựa chọn, mà linh hồn đó phải chấp nhận môi trường mà Đức Chúa Trời đã khiến linh hồn được đặt vào. Dù thân thể xác thịt của người đó không thông minh, không tài khéo như người khác, thì linh hồn đó vẫn thuộc về Đức Chúa Trời. Nếu bạn quả thật thấy mình được may mắn hơn người khác, thì chớ kiêu ngạo, bởi tánh kiêu ngạo đó không thuộc về bốn tánh của Đức Chúa Trời và như vậy, số phận cuối cùng của những kẻ kiêu ngạo sẽ khôn nạn hơn những kẻ bị người ta chê là khờ dại hoặc thấp hèn. Tự linh hồn mỗi người khi đã tin có Đức Chúa Trời và đã tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì phải nhận biết thân phận mình và môi trường sống của linh hồn mình như Lời Chúa đã chép, vì hết hầy loài người đều là con trai của Đức Chúa Trời. Chớ khinh để người nào, dù người ấy có như thế nào thì người ấy cũng là tạo vật của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời nhìn xem mọi người nghĩ về người khác như thế nào để đoán xét người ta theo sự công bình của Ngài. Thế gian không biết Đức Chúa Trời nên người ta có cách nhìn của xác thịt mà hoặc phán xét hoặc chê bai người khác, nhưng chúng ta đã được chuộc ra khỏi ách tội mọi của tội lỗi, thì biết cảm tạ Chúa về hoàn cảnh hiện tại của mình cả thuộc thể và thuộc linh, vì dù chúng ta có như thế nào, nhưng khi đã nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jê-sus Christ rồi, thì chúng ta phải biết tận dụng thì giờ để lo cho linh hồn mình được trở nên sáng láng tùy theo điều kiện mình có, để tiếp nhận Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời cho linh hồn mình được bền vững, vì cho dù thân thể xác thịt của người ta có như thế nào thì khi được đón về thiên đàng, mọi linh hồn của những người thuộc về Chúa đều đẹp, vì mọi linh hồn đều được tạo nên bởi Lời Đức Chúa Trời. Nếu ai đó chê bai người nào, khinh để người nào, ấy là xúc phạm tới Đấng đã tạo nên người đó trong sự Khôn ngoan và sự Muôn luận của Ngài vậy. Vậy nên hãy cầm giữ môi miệng mình và vâng phục sự chỉ định của Đức Chúa Trời đã định cho mỗi linh hồn phải có một thân thể xác thịt để được Đức Chúa Trời tôi luyện, thử thách trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Ngài. Lời Chúa có chép rằng: **Người nào kiêu lời nói mình, có tri thức; Còn người có tánh ôn hòa là một người thông sáng. Khi nín lặng, đầu người ngu dại, cũng được cầm bằng khôn ngoan; Còn kẻ nào ngậm môi miệng mình lại được kể là thông sáng.**

Kinh-Thánh tham khảo: Rô-ma 11; Gia-cơ 1; Phi-líp 2;

Ngày 17 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 3:35

Chủ đề: *Người khôn ngoan sẽ hưởng được sự vinh hiển; Còn sự thăng lên của kẻ ngu dại sẽ ra điều hổ thẹn.*

Trọng tâm: **Ai được Lời Chúa đánh giá là người Khôn ngoan?** Vì trong thế gian cũng có nhiều người được gọi là người Khôn ngoan, vậy thì chúng ta phải định nghĩa được người Khôn ngoan mà Lời Chúa đã chép đây thuộc những người như thế nào? **Người khôn ngoan sợ và tránh khỏi điều ác; Lòng người khôn ngoan dạy dỗ miệng mình, Và thêm sự học thức nơi môi của mình. Người khôn ngoan thấy điều tai vạ, và ẩn mình; Người khôn ngoan có con mắt trong đầu mình. Lưỡi người khôn ngoan truyền ra sự tri thức cách phải; Lòng người khôn ngoan dạy dỗ miệng mình, Và thêm sự học thức nơi môi của mình. Môi người khôn ngoan rải sự tri thức ra; Lời của miệng người khôn ngoan có ơn;** Tự loài người không thể tạo cho mình được sự Khôn ngoan, vì cơ tội lỗi của A-dam thứ nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, mà loài người thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Vậy thì sự khôn ngoan được Lời Chúa chép đây đến từ đâu? Chắc chắn là đến từ Đức Chúa Trời, vì không phải hết thảy những người ra từ A-dam đều không thể phục hồi những sự vốn thuộc về Đức Chúa Trời. Vì chữ **Khôn ngoan** được chép đây có thể coi là **sự thông hiểu, tháo vát, thông minh** của loài người trải qua từng thời đại sống trên đất này phải đối diện với hoàn cảnh khó khăn, đã rút ra được những kinh nghiệm để áp dụng trong cuộc sống cho sự sinh tồn và người ta gọi đó là sự khôn ngoan, nhưng không phải là sự Khôn ngoan thật vốn thuộc về sự sống của linh hồn loài người. Lần đầu tiên sự Khôn ngoan được chép trong Kinh Thánh đó là từ miệng của Gióp, khi người nói chuyện với các bạn hữu của mình (Gióp 28:18) và chữ **Khôn ngoan** đó không phải là **Wise**^{H2449} - חָכָם - **chakam**, mà là **Wisdom**^{H2451} - חֵכֶם - **chokmah**, đó là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời ban cho những người được Ngài chọn, để linh hồn những người đó nhờ quyền phép của Lễ thật mà ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn họ được thấp sáng mà nhận biết và kính sợ Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật. Vì Đức Chúa Trời là Đấng hằng thương xót, Ngài vẫn dõi theo loài người và ban ân điển của Ngài cho loài người, duy trì sự sống của linh hồn họ.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 1; Xuất Ê-díp-tô Ký 31; Gióp 28;

Ngày 24 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 4:1-4

Chủ đề: *Hỡi các con, hãy nghe lời khuyên dạy của một người cha, Khả chủ ý vào, hầu cho biết sự thông sáng; Vì Ta ban cho các con một đạo lý tốt lành; Chớ lia bỏ lời dạy dỗ của Ta. Khi còn thơ ấu, Ta là con trai của cha Ta, Một đứa con một của mẹ Ta yêu mến. Cha Ta có dạy Ta rằng: Lòng con khá ghi nhớ các lời của Ta; Hãy gìn giữ mạng lệnh của Ta, thì con sẽ được sống.*

Trọng tâm: Chữ *đạo lý tốt lành - good doctrine* chép trong câu 2 trên, có nghĩa là *giáo lý, luật của sự công bình*. Vì tự nơi linh hồn loài người đã có Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên khi con mắt của người ta nhìn vào Lời Đức Chúa Trời, như nhìn vào giáo lý, nhìn vào các mạng lệnh, điều răn, thì linh hồn phải nhận biết đó là sự nhắc nhở mình phải nhận biết trách nhiệm của mình phải quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, như câu 4 đã cảnh báo: *Lòng con khá ghi nhớ các lời của Ta; Hãy gìn giữ mạng lệnh của Ta, thì con sẽ được sống*. Chữ *lòng - the heart*^{H3620} là *người bề trong, tâm hồn, tâm trí* của người ta phải luôn nhớ trong sự hiểu biết ý nghĩa và giá trị thật của Lời Đức Chúa Trời, vì Lời Đức Chúa Trời là thần linh và sự sống, *sẽ soi sáng, kiểm soát, nhắc nhở, cáo trách* linh hồn người đó tùy theo hành động của thân thể xác thịt người đó theo tiêu chuẩn của Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Lời Đức Chúa Trời ở trong lòng người ta sẽ làm công việc mà Đức Chúa Trời đã định cho Lời của Ngài *theo dõi, quan sát, nhắc nhở linh hồn*, không có sự tây vạ hay là thỏa hiệp. Điều mà linh hồn chúng ta phải làm theo để sự sống mình được bảo toàn, đó là: *Hãy gìn giữ mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì linh hồn chúng ta sẽ được sống*. Đức Chúa Trời không cần phải dùng các thiên sứ của Ngài để quan sát loài người, nhưng chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ làm công việc này, như Đức Giê-hô-va đã phán: *Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống ruộng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó*. Nếu người nào vâng giữ Lời Đức Chúa Trời thì người đó sẽ nhận được sự bình an của Đức Chúa Trời mà không cần phải có ai báo cáo với Đức Chúa Trời để Ngài ban sự bình an cho. Cũng một lẽ đó, người nào không tôn trọng các mạng lệnh, các điều răn của Đức Chúa Trời, thì chính Lời Đức Chúa Trời nơi lòng của người đó tố cáo những sự đó cho Đức Chúa Trời và những lời hăm he của Đức Chúa Trời đối với kẻ ác đó sẽ tự động xảy đến với cuộc sống của người ấy. Như vậy, tự mỗi người phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình sẽ quyết định cho sự sống của người ấy tùy theo sự công bình của Lời Đức Chúa Trời mà người ấy đã nhận lãnh. Hãy cẩn thận làm theo Lời Chúa.

Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 18, Ê-sai 55;

Ngày 01 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 4:5.

Chủ đề: *Khá cầu lấy sự khôn ngoan, khá cầu lấy sự thông sáng, chớ quên, chớ xây bỏ các Lời của miệng Ta; Đùng lia bỏ sự khôn ngoan, ắt Người (she) sẽ gìn giữ con; Hãy yêu mến người, thì người sẽ phù hộ con.*

Trọng tâm: Chữ *hãy cầu - Get*^{H7069} chép trong câu 5 này có nghĩa là: *Hãy mua cho mình, phải có cho mình, phải sở hữu sự khôn ngoan, phải sở hữu sự thông sáng*. Vì nếu người ta nhìn thấy Lời Chúa mà không hiểu biết ý nghĩa, thì điều đó cũng giống như người ta nhìn thấy bánh không ăn được, thấy nước mà không uống được vậy, không thể có sức để noi theo Lời Chúa được. Nó cũng giống như người ta không biết nhìn bản đồ, nên dù có bản đồ mà người ta vẫn đi lạc vậy. Sự Khôn ngoan chính là bản tánh thật của linh hồn loài người được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời, nhưng người ta sẽ không thể sở hữu được sự khôn ngoan này, nếu linh hồn người ta vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Lời của Đức Chúa Trời là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời và đó là điều mà Đức Chúa Trời luôn muốn loài người chúng ta biết Lẽ thật đó để luôn tỉnh thức về trách nhiệm của linh hồn mình về việc phải có sự hiểu biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, cùng những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, hoặc trong chiêm bao, hoặc trong các sự hiện thấy cùng các dấu hiệu của thời gian mà mắt của mình nhìn thấy, tai của mình nghe được đang lúc mình còn sống trên đất này. Người tin Chúa phải biết rõ mục đích Đức Chúa Trời cho phép loài người được tạo nên, được sanh ra trên đất này, là để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ và như vậy, nếu đang khi người ta còn sống trong thân thể xác thịt này mà không tận dụng thì giờ để linh hồn mình được phục hồi sự sống, phục hồi bản tánh ban đầu là giống như ảnh tượng của Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật, thì khi thân thể xác thịt của người ta qua đời, linh hồn đó sẽ hư mất đời đời. Chỉ có sự khôn ngoan thật mới giúp cho người ta biết kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời mà thôi, chứ người ta không thể nhờ công việc của mình, đạo đức của mình hay các của lễ của mình dâng lên cho Đức Chúa Trời mà được sự khôn ngoan thật này. Vì Lời Chúa có chép: *Sa-mu-ên nói: Đức Giê-hô-va há đẹp lòng của lễ thiêu và của lễ thù ân bằng sự vâng theo lời phán của Ngài ư? Vả, sự vâng lời tốt hơn của lễ tế; sự nghe theo tốt hơn mỡ chiên đực; sự bội nghịch cũng đáng tội bằng sự tà thuật; sự cố chấp giống như tội trọng cúng lạy hình tượng. Bởi người đã từ bỏ lời của Đức Giê-hô-va, nên Ngài cũng từ bỏ người không cho người làm vua*. Vua sa-lô-môn đã từng được Đức Giê-hô-va ban cho người sự khôn ngoan trội hơn mọi người trên trái đất này, nhưng khi vua Sa-lô-môn không vâng giữ Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Giê-hô-va đã từ bỏ người, bởi vì vua Sa-lô-môn đã có sự khôn ngoan mà người lại không quý trọng sự khôn ngoan, nên sự kính sợ danh Đức Giê-hô-va đã rời khỏi người

Kinh-Thánh tham khảo: Gióp 28; 1 Sa-mu-ên 15; 1 Phi-e-rơ 4;

Ngày 08 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 4:6

Chủ đề: *Đùng lia bỏ sự khôn ngoan, ắt người sẽ gìn giữ con; Hãy yêu mến người, thì người sẽ phù hộ con*. Bản King James version chép: *Forsake her not, and she shall preserve thee: love her, and she shall keep thee*.

Trọng tâm: Theo Lẽ thật, thì hết thảy các ơn của Đức Chúa Trời ban cho loài người đều *thuộc về giống cái (she, her)* nghĩa là khi người tin Chúa nhận được ơn của Đức Thánh Linh mà yêu mến và sử dụng các ơn đó, nghĩa là đầu tư vào, như La-ban gả Lê-a (Lẽ thật), Ra-chên (Luật pháp văn tự) cùng Xinh-ba, Bi-la cho Gia-cốp, thì khi Gia-cốp nhận được và sử dụng những sự ban cho đó từ La-ban, mà Gia-cốp đã có được mười hai con trai và một con gái cho mình thế nào, thì khi người tin Chúa cầu xin Đức Chúa Trời ban các ơn cho linh hồn mình, thì phải trân trọng, quý trọng và áp dụng các ơn đó cho linh hồn mình sanh trái cho Nước Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ nhận được cách bội phần, mà Lời Chúa chép là *ơn càng thêm ơn*. Ma quỷ là kẻ xảo quyệt, là kẻ thù nghịch chống lại công việc của Đức Chúa Trời qua việc chúng khiến người ta không tin vào ơn nói tiếng lạ, vì chúng không thể hiểu được nội dung của các lời mà người ta đã nói với Đức Chúa Trời. Bởi sự vô tin của những người mang danh là tin Chúa nhưng không nhìn vào Lời Chúa đã chép trong Kinh Thánh, mà lại nghe theo các giáo sư giả mà chối bỏ ơn nói tiếng lạ. Chúng ta hãy xem sự đồ Phao-lô làm chứng như thế nào về ơn nói tiếng lạ: *Vì người nào nói tiếng lạ, thì không phải nói với người ta, bèn là với Đức Chúa Trời, bởi chẳng có ai hiểu (ấy là trong tâm thần mà người kia nói lời mầu nhiệm). Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời, vì đã được ơn nói tiếng lạ nhiều hơn hết thấy anh em*; Khi sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời còn ở trong người nào, thì nhờ ơn đó mà người ấy luôn nhận biết giá trị quan trọng liên quan đến sự sống của linh hồn mình qua các ơn mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người và người ấy sẽ luôn tìm kiếm thêm các ơn mà người ấy thấy người khác có được mà mình chưa có, để cầu xin Đức Thánh Linh ban cho mình, để nhờ các ơn đó mà sự sống của linh hồn mình vững vàng, như Lời Chúa đã chép: *Vả, bởi sự đầy đầy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jê-sus Christ mà đến*. Cụm từ *Đùng lia bỏ* có nghĩa là *đùng coi thường, đùng chối bỏ các thứ ơn của Đức Chúa Trời*

Kinh-Thánh tham khảo: Gióp 12; Đa-ni-ên 2; 1 Cô-rinh-tô 14;